

El(v)választás

avagy:

Kitekintés az „ész” börtönéből²¹⁵

A Mária Terézia által megalkottatott kötelező iskolarendszer kiskortól járomba kényszeríti a gyermeki agyat. Aztán az átformált agy nem hajlandó ősi módon gondolkodni, a szlávok és a nyugatiak által kitalált téveszméket képes csak követni, sajnos nagyon es követi. Idegenek, álbarátok, s megtevesztettek szemszögből nézi a világot, a történelmet, a saját szép örökölt nyelvezetét, lakóhelye környékének és a nagycsaták helyeinek földrajzi neveit, s idegenek módjára gondolkodik saját jövőjéről. Az ilyen gondolkodásnak pedig jelene kétes, s jövője nincsen.

De nem itt kezdődik az észelvönás, a kultúraitás, az alsóbbrendűvé való nevelés, a kiűzés, az áttelepítés, az átszervezés, az átalakítás, a megmásítás, az esztelenítés, a fajtalanítás és egyéb meggyalázás történelme. Az erőt nem lehet se legyőzni, se lefokozni, se igába hajtani. Az erőt be kell börtönözni. Nem lehet, mert az erő a börtönéből kitör. El kell venni valamit ami azerőt irányítja. Az eszet. Majdan lett idő, mikoron az esztelen erő a börtönön kívül mások javára működte. Aztán jött az új ész, hogy a régi eszet eltérítse, lehetlenné tegye, elfojtsa és meggyalázza. Akinek még régi esze volt sitten végezte, gyalázatos módon a törvény által megalázva meggyalázva.

A börtönből szabadult erő többrészt esztelenné válik. Agyára mennek az indulatok, s törvényyszerűen bosszulni akar. Meg van az indítéka.

A régi eszt, azaz magyarul az eszet elnémítják, sítrevágják, sötétre teszik, elbámítják, néha érdekből babusgatják, máskoron megkínózzák, s ha lehetend felakasztják, megégetik, kerékbe-törrik, karóba húzzák, felnégyelik, stb. De be es törik saját ferdehajlamú árnyékaik (követőik) közé. Nemcsak egy mártír volt, akit azért égettenek meg, mert visszaakarta hozni a régi eszet. Nem egy tudós. Nem egy csillagász. Nem egy nyelvész, nem egy történész ment el azért, mert hitt a régi világ igazában. Kik maradtanak? Az együttműködők.

Az észnek börtöne van. Egy gonosz iskolarendszer juttatja börtönbe. Nem mások az őrei, mint az iskolarendszer által meghúzott láthatatlan rácsok. E rácsok veszélyesebbek, mint a vasrácsok. Vastagfalú rácszott helységből, a bástya felső emeletéről meglehet szöktetni a rabot, emberré lehet változtatni, de akinek rácsot tettek gyermekként az agyára, az az agyrács mindörökre ott megmarad. Akkoron es, ha néha-néha imitt-amott megpattan.

A második világháború előtt a tanuló a saját, de sokszor elvert, hónapokig hasogató körmeivel gondolkodott. Mivel nem akart több körmöst kapni, elmondta százszor a sarokban, hogy: Lipót volt a felszabadító, Mária Terézia békésen telepítette be az országot, a kultúrát a szlávoktól és a fejlett nyugattól vettük át, és az ismételtetett hazugságok a többség számára igazsággá váltanak. Ma es sajnos fájó körömtől származó történelmet, nyelvezetet, földrajzot tanítják. Nemcsak a fájó köröm által előidézett tudományok vannak. A gulyáskommunizmus es megalkotta saját tudományát, de nem veté el a sajgó köröm tudományának rosszóságát sem.

²¹⁵ *Magyar haditechnika és magyar hadjáratok a kora középkorban. A második világháború és történelmi következményei Magyarország szempontjából (1939-1949). A Tizenhatodik Magyar Őstörténeti Találkozó és a Tizedik Magyar Történelmi Iskolai előadásai és iratai. Szentendre, 2001. Acta Historica Hungarica Turiciensia XVI. évfolyam 1. szám. A Zürichi Magyar Történelmi Egyesület 35. kiadványa. Budapest, Zürich, 2002. <http://mek.oszk.hu/06700/06790/06790.pdf> pp. 79-82.*

Kezdetnek idézném Vörösmarty Mihályt: „Amagyar nyelvben minden szótagnak van értelme.” Van és van! De mi a szótag? Ma igencsak kövesen tudják. Arra szeretnék rámutatni, hogy egy betű, amely lehet mássalhangzó es, a megfelelő helyen szótag. Szónak a tagja. Sőt bármilyen betű a megfelelő helyen önmaga értelmes szótag. Minden betűnek van rovott jele, amely jel önmaga mesél egy legendát.

A „nagyokosok” közül sokan kikezdték már Vörösmarty kijelentését. Pl.: pa-ran-cso-lat. A kikezdők csak a lat szavat ismerték el. A többit értelmetlenségnek találták. Én értelmetlennek találok őket, s rosszaknak az elválasztási szabályokat. Vörösmartynak van igaza. S Vörösmarty igazáért küzdenünk kell.

Nemcsak az elválasztási szabályokkal van baj, hanem a szavak eredetével es. A „nagyokosok” szerint a magyar nyelv nyugatról és a szlávoktól átvett szavakkal töltődött föl, s fejlődött ki, tehát gazdagodott, épült szépült. Ezt Berzsenyi Dániel tökéletesen megcáfolja. Én pedig len szólom, amit Ő nem monda: Sok az olyan európai nép, amelynek a tej-re saját szava nincs. Van aki Es-sen-ből eszik, sin-g-en-ből zen-g-edezik, s emellett egy réges-régi kultúrát kezdetlegesenek vél.

Berzsenyi így ír: "Bukdozásaim haszon nélkül nem maradtak, sőt örömmel tapasztaltam, hogy mindenütt többet találtam, mint kerestem elannyira, hogy csakhamar átláttam azt, hogy a magyar nyelv talán az egész óvilág gyökere és anyja.még egészen idegennek vélt európai nyelvekben es általában magyar gyökerekből lehet származtatni a legközöségebb tárgyak megnevezését." Hozzátenném: A ma magyarnak nevezett ősi hun népek nyelveiből származó szavakat (számukra képzőket) nyelveikből kivéve, irományaikból kihúzza, vajon mi maradna? Mi maradna pl. az er, es (ez), en,²¹⁶ est,²¹⁷ stb. kihagyásával. Csak ennyit szólok. Berzsenyi bukdozásai sokat mondanak, s ezt nem szabad lón elfelednünk, sőt legfőbb ideje lenne kiegészítenünk.

E cikkben a szavak valódi összetételét, elválasztását akarom ecsetelni a Kárpát-medence helységnevein keresztül. Az iromány nem teljes, hiszen megfelelő térképek nem állanak rendelkezésemre, sőt a kétes eredetű helységnévtárak könyvei sem. Olyan helységnévtárakat a Felföldön már nem adnak ki a könyvtárakból, amelyek a világháborút megelőzően voltak nyomtatva. Némely könyvtárakban belé lehet olvasni, de sok a zavaró körülmény. Így hát e cikkben sok fehér folt marad. Az erdélyi helységneveket térkép híján szinte nem taglalom, a többit többé kevésbé részletesen. Ha új forrásra akadok, folytatom az itt elkezdett „szóboncolásokat”. Azaz: Berzsenyi bukdozásait.

Az összetett szavakat az összetétel helyén választjuk el. Rendjén es volna. Ha az összetétel helyén választunk, világos pl.: tűz-oltó-lak-tanya, egy-ház-megye, kép-viselő, rend-őr-had-nagy. A mai nyelvten szerint az első kettőben még tovább lehet szótagolni, a harmadikban nem. Van, hogy a kiválasztott elválasztási jel előtt és után, mindkét szó értelmes, de együttesen nem adnak értelmes szavat. Pl.: oltólak, házmegye. Tehát a tűz-oltó s az oltó-lak között másfajta elválasztási jel szerepel. Tehát van elválasztási jel, amely szavat választ el szótól, s amely összetett szavat összetett szótól. Három egyszerű szó esetén es lehet, kétféle jellegű elválasztójel: pl.: al-had-nagy.

Továbbá: a viselő a „visel ő” szószerkezetből alakult ki. Tehát elválasztása: visel-ő. Ez ellent mond a mai szabálynak. Hasonlóan van a szeret-ő, nevel-ő. legel-ő, stb. Mély hangrendben az olt-ó, gyujt-ó, mász-ó, arat-ó, szánt-ó, ápol-ó stb. Azaz: olt ő, gyujt ő, mász ő, arat ő, szánt ő, ápol ő stb.

Már sejthető: nem tudjuk, hogy hol és hogyan forranak egybe a régi nyelv réges-régen összetett szavai. Nagyon tudatlanná képeztenek bennünket e szempontból. Egy betű es lehet

²¹⁶ Ma en a magyarban határozói rag, s évtízredekkel alkalmaztatott a hun nyelvekben.

²¹⁷ Erről igencsak szó lesz e cikkben.

szótag, s lehet ez a betű mássalhangzó es. Mint mondám minden székely rovátkának meg van az értelme, sőt mondája es. Sőt némelyiknek több értelmes mondája es van.

A mai elválasztás tudatlanságát először földrajzi neveken ösmérettem. E földrajzi nevek települések, hegységek, folyók nevei, dülőnevekre nem térek ki. Dülők nevei tízezzrel lennének az említendő szórészek mellett. Pl. A Sáros megyei telekkönyvekben van Nilas, Kisnilas, Nadnilas, Kevefelde, Tatoshed, Ketlanc, Esvanmeze, stb. Ez nem más, mint Nyilas, Kisnyilas, Nagynyilas, Keve földje, Táltoshegy, Két Lánc (föld), István mezeje, s lehetne folytatni. Folytatni? Inkább megkeresni! Nehéz dolog. Húsz éve még ingyen volt, ma oldalanként 100 korona, s ki sem adják másnak, csak utódnak, annak es a megfelelő keresztlevelekkel. Egy keresztlevélnek es megvan az ára.

Néha minden értelmes szó mellett marad egy betű. E betűnek értelme van, s kiderülend az értelme. Nem írok rovásírással, de ha rövid, akkoron elmondom a rovott jel értelmét.

A gyertya alatti sötétségben kezdeném, ha volna gyertya. Gyertya nincs, sötétség van, s ott kezdeném, ahol a sötétet már fénynek nézik. A hivatalos fény (mely sötét) uralta helyen.

Van egy helységnév Pest megyében: Ócsa. Van a Kisalföld kintrekekedt belsejében Nemes-ócsa. Sőt van Ócsa-fa es a Garam mentén. Tehát az Ócsa-nak értelme van. Mi? Tudomány es művészet alatt (a lenti ég alatt).

Volt egy Pal Isten, volt egy Mad Isten, s lettenek palócok, s lettenek madiarok, lett Pal-ocsa (Sáros megye), s lett Mad-ocsa (Tolna megye). Az Ócsa betűi kifejezik a székely rovásírásban a tudományt, művészetet es az alatt lévő világot. Kissé másként: az Ócsa a földi világ tudományát es művészetét képviseli. Van Kad-ocsa; Kal-ocsa. A Kad a kádira, a Kal egy Istenre utal. Továbbá létezik: Mal-ocsa, Pad-ocsa, Kam-ocsa, stb.

(H)Ug-ocsa nem más, mint Hu(n)-g-ocsa, Bab-ócsa talán a bab-é, talán a báb-é.

Pest megyében van B-ócsa es. Sőt van Ly-ócsa nevezetű tanya a Gömör-Szepesi-érchegységben. Lyócsa magas hangrendben Lócse. Garamszentkereszt mellett van Kis- es Nagy-l-ócsa, Ócsá-d es van Trecsény vármegyében.

Az ócsai (bármelyik ócsai) ember, az ócsár (Ócsa-r), a vásárban többnyire lenézte az idegen eredetű portékát. Az övé, az otthonlévő övé jobb volt. Ezért ráfogták, hogy ócsárol. S lett e szép névből: ócska.

A Vág folyó torkolatának keleti részén van egy Izsa nevezetű falu. Mi akkoron Kanizsa? Kán-izsa. Van Nagy/Török/Magyar-Kán-izsa. Na es I(z)saszeg? Emlékeztetőül: Balázs régiesen írva Balás. Kolozs viszont Kolos, s folytathatnám. Ha a Vág es a Duna szögében Isa volt, akkoron: Isa pur es homu vogmuk. Legalábbes a reánk nevelt nyelvészek ezt akarják elérni-elhítenni.

Encs egy Pest megyei település. Jelentése a székely rovásírás szerint: Ég alatti nagy mű. Egy másik város, elválasztása Pusztaszer, tehát van Szer-encs. Gömörben van egy falu G-encs, Bar-ancs falu volt, ma csak egy erdő Csoltó határában (szintén Gömör), s van Nyitrában több Ber-encs es. Nógrádban van egy hegység: Kar-ancs. Ker-encs egy nyitrai falu. Van tanya Ger-encs, s Nyitrában falu Ger-encs-ér. Az ove (eredetileg: övé) nem szláv, de van P-ancs-ova. Van Biharban D-ancs-háza. Van Nyitrában Szel-incs es. S ami Szabolcs vármegyében van, az szinte hihetetlen: Encs-encs.

Van egy másik Pest megyei település: Ercsi. Ercsből származó. Mi az Ercsi? Férfiú általi mű, (minden) kétségen, felül. Mi az Ercs? Elválasztva: Er-cs. A Férfiú műve. A g-ercs viszont: megszakítva a férfiú műve. (Megállott. Csökönysödött. Beléállt a g-örcs.)

Vámos-p-ércs lenne egy település elválasztása, s másoké: T-é(r)cs-ő, K-arc, Barcs (Somogy m.), K-örccs-ond, G-ercs-e, T-örccs, B-örccs, K-ércs, Hernád-k-ércs, stb.

A következő város a Nyitra megyei Pöstény, amelyik nem es az, aminek íratik, hanem Pöstény. Régiesen: P-esteny. Az első fele maga a Nap, a második az Isten. P-est es a Nap esete, s est az Esten eleje, tehát az Isten elválasztása: Ist-en. Nemcsak Pest van, P-est-era es külön P-

est-eny (Póstyén más) es van Juhos János 1882-ben Szegeden kiadott helyrajzában. Mint mondtam: dülőneveket nem említek. Átlépve a Kárpátok gerincét, van: pl. Pit-est-i, Plo-est-i és Bucur-est-i. Kelet felé az s sz-re keményedik. Sokat kihagyva keletre ott van a D(o)n-eszt-er. A Dnyeszter.

A Don-eszt-er-től jóval nyugatabbra valami gom-olyog. Eszt-er-gom. Az eszt, az er, a gom es (összetett) alapszó.

Madách Alsó-eszt-ergályon²¹⁸ született. Van Gömörben G-eszt-e, G-eszt-ete, és J-eszt-e, s keletebbre állanak még Hu-uszt várának bús düledékei. S van pl. P-uszt-a-szer. Vannak B-eszt-er-ke (Beszterce) nevezetű városok. fálvak. Sőt, megye es. Van folyó es. P-ászt-ó és P-ar-ád település Nógrádban, Esztelnek van Pozsony mellett; Isztáncs Zempléni település, s van város a Balatonnál: K-eszt-hely.

Az Eszt Iszt változatát érdemes megfigyelni. Pl.: Ist-an-bul a török város neve, nem Sztambul. Továbbá van: Hind-iszt-an, Pak-iszt-an, Afgan-iszt-an. Uzbeg-iszt-an, Türk-eszt-an, Kazah-(i)szt-an, stb.

Itt van K(ö)r-iszt-us neve, itt van a ker-eszt, s itt vannak az -ist végződésű latin szavak. E szavakat átvette szinte az egész világ. Pl.: Kombajn-ist, traktor-ist, fas-ist, kommun-ist, social-ist, jehov-ist, bud-ist, alchem-ist, terror-ist, stb. Némelyik nyelvben kívánczik e szavakhoz az a végződés. Kombajnista, traktorista, stb. Itt már valami dereng. Az Iszt nemcsak vezetőt, nemcsak lelket jelent, mint jelente volt, hanem már kezd értelemnélküli képzővé válni. A terrorist nem a terror vezetője, hanem csak közönséges tagja, a jehovista es csak tag, s nem vezet. Nem vezet a pápista sem, ő es csak többnyire közönséges tag.

Az Iszt, Eszt által képviselt vallás igencsak elterjedt volt annak idejében. Iszt-ar volt az egyik egyiptomi Napisten, s sok idegen eredetűnek nevezett név maradt fel az ún. Óvilágban. pl.: Iszttria, Auszttria, Osterreich, sőt magának a történelemnek a megnevezése es: H-ist-oria.

Az Eszt, Aszt, Ist, Iszt, Osz megnevezéseknél elég egy lexikont fellapozni, s megjelennek a sosemvárt nevek. Ám sokkal többre tehető azon nevek száma, melyek közepükön avagy a végükön hordozzák az „Isten”-t.

A Fejedelmek Hun álláspontot képviselnek. Valyk es. Valykból lett egy Király, nem akármilyen Király, HUngar Király. A Hu nép Királya. Kinek neve Ist-ván, akinek P-ist-a a beceneve. Ok nélkül kapta e Neveket? Miért kell ezt görögnek, s ugyanakkor latinnak tulajdonítani? Csak az idegen írástudó kaparmányának lehet hinni? Miért annak van igaza, s miért csak annak a pennája fog, aki a Nemzetet idegen szempontból lebecsmérli, sőt megalázza, meggyalázza.

Ény. Falu Léva és Nyitra között. A palócok általi jelentése az: Én birtokom. A székelyek szerint viszont: az én jogom. Két félreírt kicsinyítése es van. Enyicke. Az egyik Kassától északra, a másik délre. Van több Cs-ény, s van Cs-ány. A sárosi Keve-cs-ény viszont félreírva Kavecsány. Kele-cs-ény Gömörben van, Herény es, van Ker-ény, Merény, B-ény; Cser-ény, Ter-ény, Ször-ény, Ser-ény(falva), Ir-íny, sőt van Tih-any Kassa fölött es. Pozs-ony viszont a pezsdül szóból fakad, Dévény vára magasodik a Duna fölött, s sok a Ber-ény. Lad-ány sem a szláv Lodany, mert van Nyék-lad-háza és Lad-besenyő. Tét-ény, Cét-ény, Buda-t-ény es ősi megnevezés. Cs-er-encs-ény, B-eszt-ercs-ény idegen volta szóba sem jöhet, s volt egy Csák Máté, ki nemcsak Tör-encs-ény vármegyében volt az úr. Erdélyben van Kász-ony-szék es.

Olcs. Jelentése tudomány, létezés és mű. Önmagában település nevéként, talán nem létezik. Olcs-vár van Kassa mellett. Van Olcs-va, Szab-olcs, Olcs-va-apáti, T-olcs-va, más hangrendben K-ölcs-e, T-ölcs. Visszatérve van M-olcs-a, Mat-olcs, (Mad-olcs) K-olcs-mező, Olcs-ány és K-olcs-ány. Van sok Tap-olcs-ány, s létezik Kap-olcs.

²¹⁸ Egyesek szerint Alsóeszterga.

Tök. Település Pest megyében. Tőhangváltott szavai a: tak, tek, ték. tok. Ták-os Beregben. Van Tok-od és Tok-orcs es. Továbbá van Tek-ercs és Ték-es Baranyában, van Tek-enye Zalában, s Tek-la-falu Somogyban. Tök-öl es létezik.

Végezetül van egy borvidék: Tok-aj – Tok-alj.

Ály. Torna megye. Ma Áj-nak írják, de Barkay számadó szerint a jé hatszögletű, ami a rovásírás szerint elipszilonra utal. Tehát itt valami keveredik. Van B-ély, Cs-áj, D-ály-ok, V-ály, Har-k-ály, Zám-oly, Boly, Boly-k, Vereb-ély, Cég-ely, Cserm-ely, Görömb-öly, stb. Az ály szó lehet alj(a) es. Pl.: a már említett Tok-alj, továbbá a gömöri Medvasalja, Murányalja.

Ács. Komárom megye. Jelentése: Alant lévő mű. Földi művészet. Későbbben: mester. Har-kács – Horka-ács a horka (mester) műve. Más hangrendben ecs volna. Ecs-e egy település. Van Ecs-ed-i lép es. Per-ecs-e egy Torna megyei falu, Per-ecs-ény es. Ek-ecs viszont csallóközi. Van Ecs-er, mely piacáról nevezetes, van Dev-ecs-er. Létezik Ocs-öny, Acs-a, Ács-alag, Acs-ád es.

Már látható, hogy egyes korokban, már többtízezer évvel ezelőtt kialakultak az egy-, két-, hárombetűs szavak, amelyek ma „szó-tagként” vagy „szótag-ként” sem kezeltek. Az eddig említett „félszavak”: Ócsa, Izsa, Encs, Ercs, P, Eszt, Ény, Olcs, Ály, Ács mellett még maradnak „félszavak”. Ezeknek szintén értelmük van, amit most nem taglalok. Taglalta valamikor az MTA? Felföldi és erdélyi irományokat tudni kellene olvasni. Tudnak-é olvasni? Kétlem. De talán nem vakok, mindenesetre rosszabbak, mint a süketek. A süket ember nem hall és nem tud szólni. Ám van olyan es, aki az igazságot nem hagyja szóhoz juttatni, csak elferdítve elbőgi, ellenségeink javára pontosítja, s szerződésben elleneink javára megerősíti. Önmaga és mások hibás elméleteit jogi alapra helyezi, tudatlanságból, majd újabb tévelméleteket gyárt, stb. Nem rosszabb-é az ilyen, mint a mitsemtudó süketnéma?

A földrajzi nevekhez még visszatérek. Folytatnám a népek neveivel.

A bolg-ar, balog, azaz balkezes nép. Az av-ar régi nép, ó-nép. A ma-gy-ar madi-ar a Mad Isten népe. V. ö. Madonna. A kab-ar (k-av-ar) nem más, mint parancsoló (k) avar, a tata-ar ősember, kaz-ar a kaz törzshöz tartozik, mint a kazah. Az örmény es az emberre utal, s a t-ör-ök es. Az ar-ab szintén, Ir-án, Ir-ak, Teh-er-án vitathatatlan, de itt van még Ir-kutszk es, ami nem más, mint Ír-kítt-szék. Kasmír es ír, s az írek es embereknek nevezik magukat. Ember a Fisch-er es a Bau-er es, csak a németek sem tudnak elválasztani. Mi a Ba-v-or, azaz bajor? Miért fekete a hajzata?

A hu-n eredetileg csak Hu törzs volt, hasonlóan van a ku-n. A bes-eny-ő besz óny- és ő. Ő a beszélő jogos tulajdonos. Ok nélkül akartanak betörni a Kárpátok hegyei közé?

A foglalkozások neveit csak megjegyzem. Az ács művész, vagy mester. A fém neve kő (kőv) volt. Mestere a kov-ács. A szövőszék takkog-kattog, a tak-kogás között munkálkodik (művészkedik?) a tak-ács. Aki Bar-k-ács-ol, talán az es művészkedik. A török eredetűnek vélt Har-ács es ősi hun szó, bár ma már mesterségre nem utal. Valamikor kád volt a hordó neve, s kád-ár volt a mesterembere. A bányászember (bánya-ász) a váj-ár. Az ar, er, ör szavaink átmenetek képzőbe. A ved-er már csak tárgyat jelent, nem a vízhordó embert. A batár, kantár, szeder, eper, kender sem az embert jelképez, hanem csak egy képzett szavat.

A következő szavakat magyarázat nélkül írom. Az olvasó már önmaga rájöhet hitelességükre.

Em-b-er, szab-ad, ny-el-v, l-ány, l-ény, kém-ény, pal-ást, kal-ász, vad-ász, mad-ar-ász, al(o)m-a, aszt-al, leg-ény, mell-ény, szeg-ény, lep-ény, reg-ény, vág-ány, bár-ány, stb.

Elválasztani mindég a magasabb szinten kellene. Így parancsolná a józan ész. P-est és P-östyén elválasztása helyes, de nem célszerű. A Budap-est, egyszerűen nevetséges. Nemes-ócsa helyes, Ó-csa helytáll, de a Nemesó-csa idétlen. Szavat szótól kellene elválasztani, s nem lenne

szabad egy betűt az egyik szótól a másikhoz csatolni. Ehhez tudni kellene, hogy mik az alapszavak. Néhány ezer²¹⁹ évvel ezelőtt kialakultak bizonyos két-hárombetűs alapszavak, s talán ezekhez kellene az elválasztási szabályokat kötni. Pl.: szab-ad, kal-ács, kert-ész, stb.

Ebben a bekezdésben a „miért nincs” „van” „létezik” „hiányzik” kifejezés nem a település „hiányára”, hanem az elválasztás rosszaságára utal. Az előzőekben nem!

Van Abaújban Kány, Záh-ony mellett Tár-kány, van Esztergomnál Pár-kány. Nincs sehohol sem K-ány. Gömörben van Rás, miért nincs Abaújban Rás-ony? Van Ózd, nincs Pák-ozd. Gömörben van Uza-panyit és nincs Rag-ály (Ra-gály van), Miért nincs Rag-uza? Somogyban van Pat. Ám nincs sehohol sem Diósfürge-pat-ony. Pet-ény sincsen. Cset-háza és Cset-nek (Cset-nyék) létezik, hiányzik Cset-ény. Her-nád van, Her-ény, Her-encs-völgy, Her-t-nyék nincs. Hét van Gömör-ben, Het-ény nem létezik. Ter-eszt-eny-e sincs hivatalosan, csak Te-resz-te-nye (Gömör). E-szeny van, Esz-ény nincs. Esz-m-ény sincs. Nincs se Alsó-n-eszt-e, se Sz-eszt-a, se R-est-e. Csics-er sincs, de van sok Csécs.

Érdemes megfigyelni a következő helynév-láncolatokat:

1. B-ány, Cs-ány, D-ány, G-ány, J-ány, K-ány, L-ány, M-ány, P-ány, Sz-ány, T-ány.
2. B-erény, Cs-erény, D-erény, G-erény, H-erény, K-erény, M-erény, P-erény, S-erény, Sz-erény, Sz-örény, T-erény.
3. B-arcs, B-ar-ka, B-ár-ca, B-ély, B-ény, B-ercs-ény, B-ercs, B-ács, B-écs, B-oly, B-ócsa, B-encs, B-er-encs, B-eszt-er-ke, Böny, Börcs, B-örk.
4. Aba, Acsa, Ada, Aga, Aka, Ala.
5. Cé-t-ény, Cse-t-ény, He-t-ény. Pe-t-ény, Té-t-ény, Zé-t-ény.
6. Acsa-Acsa-ad, Ócsa-Ócsa-ad, Ecse-Ecsö-d, Ény-Eny-ed.
7. Har-k-ács, Har-k-ány, Har-k-ály, Har-aszt, Her-nád, Her-t-nyék, Her-encs-völgy, Her-encs-ény, Hor-hát, Hor-t.
8. K-ány, Bar-k-ány. Har-k-ány, Ör-k-ény, Vár-k-ony, Szemer-k-ény, Veze-kény.

Az első pont alatt az ány szóval igen sok rovásjel párosulhat. A másodikban úgyszintén sok betű toldatik meg egy összetett szóval: er-ény. A harmadik pont alatt egy betű toldatik meg néhány „alapszóval”. A negyedikben viszont csak a közbülső betű változik. Az ötödikben valószínűleg a t-ény szó elébe kerül egy másik. A hatodik az ad szóra utal, de a d betűt ma már csak képzőként használjuk, vagy még akként sem. A hetedikben a har szó változataihoz járulnak szavak, míg a nyolcadikban a k-ány szó változatai elé járulnak értelmes szavak.

Már látható, hogy a megmaradt, azaz magányos betűknek lehet értelmük. S van es. Ezt az értelmet fejezi ki a székely rovásírás, amelyben minden rovátkának értelme, sőt legendája van.

A települések neveinél egyenrangú és alárendelt szóösszetételről kell beszélni. Marosvásárhely, Dunaszerdahely a mai nyelvtan szerint kétszeresen jelzős összetételű. Viszont Pozsony és B-eszt-er-ce kétszeresen mellérendelt összetételű, bár az utóbbi még kicsinyítve van. Keve-cs-ény utolsó kettője mellérendelt összetétel, az eleje jelző. Csikszeredá-ban a Csik jelző, a Szereda szer éd és folyamatos múlt. Mai nyelven: megpecsételtetett. Mindhárom szó egyenrangú.

A jelző mindég alá van rendelve. Ő nem egyenrangú, csak pontosít. Kis-pest alárendelt szó szerkezet, de Ger-encs-ér, ker-eszt, K-eszt-hely nem.

Mindig az alárendelt szavat kellene elválasztani a többitől. Ha ez rosszul jön ki a sor végén, akkor viszont mellérendeltet mellérendelttől.

Sok régi nyelvi hagyományokban értékes megyét, mint pl. Tornát es teljesen el akarának némítani. A kiegyezés után felosztották. A miniszterelnöknek, gróf Andrássy Gyulának es köze van hozzá. Nem mérte föl a helyzetet. Nem tudta mit akar a kopaszodásra ítélt „bajusztnövesztett”. Sajnos a koronázottnak lett igaza.

²¹⁹ Inkább tízezer.

Igaza van Mezzofanti olasz főpápnak es, aki hatvan nyelven írt, olvasott és beszélt es. Magyarul es. Így ecsetelte már 1836-ban a magyar nyelvet. „Az olasz és a görög után minden más nyelv előtt leginkább dallamosnak és a verselés szempontjából leginkább fejlődésre képesnek a magyart tartom... A magyarok, úgy látszik, nem es tudják, micsoda kincs lakozik nyelvükben.”

Végezetül még egy szavat említenék. E szó Vörösmartyt, Berzsenyit és Mezzofantit igazolja. Sőt kérdést tesz föl: Ki miért, milyen okból került az MTA-ra? Miért hagyta ott e szervezetet a költő, kinek neve Arany János? Íme a szó:

KER-ESZT-ÉNY